

Formandens beretning 1997

Et begivenhedsrigt år i G/F Grønnehave! Ja, det må man vel sige.

Mens jeg sidder her og skriver beretning, vil jeg lade tankerne flyve tilbage til de hændelser, som har præget foreningen i 1997. Alt begyndte jo godt. I efteråret 1996 blev en hovedstandsættelse af foreningens veje, fortove og afvandingsystem vedtaget – endda meget klart og tydeligt og med et massivt flertal. Men så – ak og ve! – havde den medarbejder fra vores rådgivende ingeniørfirma, der havde ansvaret for projektet, sovet i timen. Da bestyrelsen i januar/februar 1997 modtog en beregning/budgetoversigt for projektet åbenbares, at de 9 mio. kr., som man havde stemt om i 1996, var priser ekskl. moms. Dette medførte, at hele grundlaget og de økonomiske forudsætninger for projektet faldt jorden med et ordentligt brag.

Bestyrelsen spurgte sig selv: Har **vi** sovet i timen? Har vi ikke hørt efter? Er det os, der har begået en fejl? Nej, det var ikke bestyrelsen, der havde begået en fejl. Det var medarbejderen fra det rådgivende ingeniørfirma. Vi satte os herefter i forbindelse med rådgiveren om anmodede om straks at få fjernet den ”skyldige” medarbejder fra projektet. Nu stod vi så i den situation, at der nødvendigvis måtte indkaldes til en ny ekstraordinær generalforsamling.

Først var der dog afvikling af foreningen ordinære generalforsamling, og bestyrelsen vedtog, at problemstillingen med rådgiverens ”glemte” moms ikke var hovedtemaet på generalforsamlingen, men at vi ville gøre opmærksom på, at der ville blive indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling, fordi de økonomiske forudsætninger for en hovedstandsættelse var blevet ændret drastisk. Den ordinære generalforsamling i marts 1997 forløb udramatisk, men hovedvægten på aftenens drøftelser lå dog i emner, som vedrørte hovedstandsættelsen. Bestyrelsen havde alvorlige betænkeligheder ved at bringe den ”glemte” moms på banen, mest fordi dette kunne have medført opfattelsen af manglende information til medlemmerne. Set i bakspejlet havde det været korrekt at drøfte denne momshistorie på den ordinære generalforsamling, men ingen er fuldkommen

Nu til den ekstraordinære generalforsamling i april 1997. Bestyrelsen havde til opgave at forelægge et projekt, som startede med at koste 9 mio. kr. i 1996, og beløbet var nu vokset til 12,5 mio. kr. Det var en håbløs opgave, som på forhånd var dømt til at blive stemt ned. Alle odds var mod bestyrelsen. Aldrig i min tid som formand er jeg i den grad blevet angrebet med så useriø-

se postulater og beskyldninger. Ja, man kan måske stramme den og kalde det injurier. Resultatet af generalforsamlingen blev - som I alle er bekendt med - at det gode projekt, som havde kostet umådelig meget arbejde, blev stemt ned. Det tager et par dage, før man kommer sig over sådan en nedtur, men sket var sket, og ”nu må vi videre”, som bestyrelsen udtrykte det.

Tiden gik, og inden man havde set sig om, var foråret forbi. Sommeren lod vente på sig, men kom så for fulde sejl, og alle stønnede over varmen. Efter en velfortjent sommerferie samlede bestyrelsen sig med fornyede kræfter. Efter henvendelse fra mange grundejere, der fandt det ærgerligt, at hovedstandsættelsen ikke var blevet til noget, besluttede vi os til for sidste gang, at der skulle indkaldes til en ny ekstraordinær generalforsamling. (I hvert fald for sidste gang hvad angår den siddende bestyrelse.) Der blev derfor indkaldt til ekstraordinær generalforsamling i december med henblik på at få en endelig afklaring af, om foreningens medlemmer virkelig ikke ønskede en hovedstandsættelse.

Bestyrelsen havde forinden sikret sig, at entreprisen stadig holdt sin pris, og at entreprisen blev udvidet med en prissætning af, hvad et stillevejsprojekt på Præstefælledvej ville koste. Bestyrelsen kontaktede skriftligt Amagerbanken og Den Danske Bank for at få et uforpligtende finansieringstilbud samt rentesatsen herfor. Amagerbanken tilbød et lån til 7% p.a. og Den Danske Bank et lån på 6,6% p.a. (ændret ved generalforsamlingen til 6,4% p.a.).

Alt blev forberedt og drøftet til denne generalforsamling. Bestyrelsen gjorde sig ekstra umage – og dog gik det galt. Vi havde i indkaldelsen til generalforsamlingen skrevet, at man kunne brevstemme. Et medlem gjorde herefter opmærksom på, at man ifølge vedtægterne ikke kan brevstemme. Bestyrelsen var nødsaget til at kontakte de, der allerede havde brevstemt, og gøre dem opmærksom på problemstillingen samtidig med at vi tilbageleverede brevstemmerne. Selvsamme medlem kontaktede undertegnede og spurgte, om han kunne medbringe juridisk bistand ved generalforsamlingen. Det afslog jeg, og er nu blevet meget klogere – det må man nemlig gerne.

Selve generalforsamlingen d. 1. december 1997 forløb vel egentlig meget godt. Modstanderne af hovedstandsættelsen førte traditionen tro det store ord, men det er vel ikke så mærkeligt. Oppositionen er jo nødt til at være i forreste linie. Også traditionen tro fik formanden nogle drøje hug. Jeg undrer mig altid over, hvor alle disse aktive personer er, når der skal vælges be-

styrelsesmedlemmer. Nå, det er jo også nemmere at sige, hvad man har lyst til uden at det ”koster noget”. Man er jo så rart fri for ansvaret, når man vælger ikke at involvere sig i det, som man så gerne vil have indflydelse på.

Efter en lang og til tider meget saglig debat blev generalforsamlingen enig om, at der skulle laves en hovedstandsættelse. Man kunne måske have ønsket, at endnu flere havde stemt for, men det er nu engang sådan i en grundejerforening af vores størrelse, at meningsforskellene vil være store.

Generalforsamlingens beslutning om hovedstandsættelsen af foreningens veje m.m. har i 1998 fået nogle følgevirkninger. Bl.a. har nogle grundejere – i alt 11 parcelejere - på Ilbro Allé skrevet til bestyrelsen og bedt om, at beslutningen om hovedstandsættelsen skulle vurderes af foreningens advokat. Man mente, at der kunne være sket en overtrædelse af vedtægternes § 3, idet denne paragraf anfører, at: ”Foreningens formål er at repræsentere og varetage medlemmernes interesser i alle anliggender, der er af fælles interesse for dem.”

Foreningens advokat har bedømt sagen og svaret spørgerne direkte. Svaret gør det klart, at der altid vil være beslutninger af en eller anden art, som ikke vil være af ”fælles interesse”, men derfor kan generalforsamlingens beslutning ikke lægges til grund for mistillid. I de 11 parcellejeres skrivelse blev der også nedlagt påstand om, at bestyrelsen skulle have truffet den afgørelse, at enkelte parceller – eller sågar hele vejstrækninger – skulle friholdes for at bidrage økonomisk til hovedstandsættelsen. Jeg har tilladt mig selv at svare på denne påstand. Mit svar var, at bestyrelsen ikke har besluttet noget som helst i denne retning, og at det i øvrigt altid er myndighederne, der træffer disse beslutninger, dvs. i dette tilfælde Tårnby kommune. Grundejerforeningen har absolut ingen indflydelse på dette beslutningsgrundlag, idet der er lovgivet på området.

Den seneste udløber i projekt hovedstandsættelse er, at der i skrivende stund er blevet dannet en ny grundejerforening, nemlig G/F Tirstrupvej. Det er dog ikke alle parceller på vejen, der er med i den nye grundejerforening, idet 2 parceller på vejen har valgt at forblive i Grønnehaven. Formanden for den nye grundejerforening er Preben Lyhne, og der har været en livlig korrespondance mellem os, bl.a. ville man have udbetalt sin del af Grønnehaves formue. Denne anmodning har været til juridisk vurdering hos foreningens advokat, og resultatet blev, at G/F

Tirstrupvej efter advokatens opfattelse ikke har krav på noget som helst, når man har valgt at melde sig ud af Grønnehave. Formanden Preben Lyhne har selvfølgelig begrundet dannelsen af den nye grundejerforening. En af årsagerne til utilfredsheden med G/F Grønnehave er, at man finder, at medlemmerne bliver behandlet med manglende respekt, og at man er utilfreds med, at nogen skal betale til hovedstandsættelsen og at en hel del ikke skal – derimellem formanden for Grønnehave. Ja, jeg beklager meget, at jeg selv bor ud til en kommunal vej. Men man bør dog være opmærksom på, at resten af bestyrelsen bor ud til privat vej – og sluttelig kunne man jo skille sig af med mig og vælge en ny formand, der bor ud til privat vej. Personligt synes jeg, at argumenterne om formandens bopæl er lidt ude af proportioner.

I dag hvor jeg sidder og skriver denne beretning, mangler der en afslutning på historien med G/F Tirstrupvej. G/F Grønnehave har endnu ikke modtaget en bekræftelse el.lign. fra kommunen om, hvorvidt man fra kommunens side anerkender denne nye grundejerforening. Men det er vel i sig selv uinteressant for de parcelejere på Tirstrupvej, der har meldt sig ud af Grønnehave.

Nok om det emne, der har fyldt mest i bestyrelsens arbejdstid

Som bekendt blev jeg valgt i Renholdningsselskabets bestyrelse i 1996. Det har været to hårde år med mange møder og andet bestyrelsesarbejde. Desværre lykkedes det ikke for den nuværende bestyrelse at redde Renholdningsselskabet. Skaden var sket i 1995, hvor man i den daværende licitation ikke var konkurrencedygtig rent prismæssigt, og kommunen valgte på grund af de meget, meget forskellige bud at suspendere licitationen. Den nuværende bestyrelse har herefter prøvet at lave et konkurrencedygtigt tilbudsmateriale, og det lykkedes: Vi var billigst.

Men forskellige interesseorganisationer samt Konkurrencestyrelsen havde anlagt sag, og styrelsen mente, at kommunen nærmest var ”forlovet” med Renholdningsselskabet. Om disse sagsanlæg og presseskriver samt andet pres på kommunen har ligget til grund for, at kommunen har valgt en anden renovatør, det kan der kun gisnes om.

Sagen er altså den, at det ved en ekstraordinær generalforsamling d. 17. december 1997 af grundejerforeningerne blev besluttet, at Renholdningsselskabet skal afvikles på bedst mulig måde for grundejerforeningerne. Dette vil medføre, at også Grønnehave vil modtage et eller

andet beløb til foreningens kasse. Hvor meget det bliver i kontanter, når skattevæsenet har taget sin part, kan jeg p.t. kun gætte på, men det vil nok blive omkring 100.000 kr.

Jeg finder det ærgerligt, at et selskab, som gennem 50 år har håndteret renholdningen i kommunen, nu skal lukke, og syv ansatte i virksomheden må måske stille sig op i arbejdsløshedskøen. Det er svært at skyde skylden på nogen bestemt. Situationen skyldes måske den/de siddende bestyrelser, måske har man ikke været visionær, man troede måske, at intet ville forandres osv.

Afslutningsvis skal der i denne beretning også siges noget om, hvad bestyrelsen i G/F Grønnehave har tænkt sig at lave i 1998. Der bliver masser at lave; for hovedstandsættelsen vil medføre en lang række møder m.v.

Personligt har jeg i 1997 brugt mellem 400 og 600 timer af min fritid på arbejde for grundejerforeningen, og jeg tror ikke, at det bliver mindre i 1998. Bestyrelsens medlemmer og suppleanter skal også nævnes her. De har udført et kæmpearbejde i 1997. Jeg vil rette en tak til de, der har lavet fastelavnsfesterne, og en særlig tak skal rettes til Boe Andersen, som altid stiller op – også med meget kort varsel, når der skal være et møde, hvor det er nødvendigt at vi er to fra bestyrelsen. Boe har været en god støtte ved alle møderne med banken, rådgiveren samt ved andre relevante møder.

Med disse (mange) ord vil jeg afslutte min beretning for 1997, og jeg vil naturligvis uddybe beretningen på generalforsamlingen i det omfang, det måtte være ønskeligt.

P.b.v.

Heinz Reimer

formand